

[Knud Lind]

EF-Rådets direktiv af 9. februar 1976 skriver man i artikel 2: »Princippet om ligebehandling i henhold til nedenstående bestemmelser indebærer, at der ikke finder nogen forskelsbehandling sted på grundlag af køn, hverken direkte eller indirekte, under henvisning særlig til ægteskabelig eller familiemæssig stiling.«

Man må derfor undre sig, når man i loven om indfødsret og i indfødsretsudvalgets generelle retningslinier til stadighed diskriminerer mænd i forhold til kvinder. Efter reglerne skal udenlandske mænd, som er gift med en dansk kvinde, have opholdt sig i Danmark i 6 år, før pågældende kan få dansk indfødsret, medens en udenlandsk kvinde, som er gift med en dansk mand, kun skal have opholdt sig i 1½ år i landet for at opnå samme rettighed. Denne diskrimination virker selvfølgelig også ind på mændenes erhvervsevne.

Det er mere end uheldigt, hvis private virksomheder bliver tiltalt for at bryde ligestillingsloven, medens det offentlige via sine indfødsretslove upåtalte kan diskriminere mændene, så det virker kvindechauvinistisk.

Besvarelse (28/11 80):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Indenrigsministeriet har taget initiativet til, at der – i overensstemmelse med ligestillingsloven og EF-direktiver samt i øvrigt også i overensstemmelse med en rekommandation fra Nordisk Råd herom – bliver skabt ligestilling mellem mænd og kvinder på indfødsretsområdet.

Indenrigsministeriet har imidlertid fundet det praktisk, at en ændring på dette område sker i forbindelse med en række andre ændringer i retningslinjerne for opnåelse af dansk indfødsret, herunder f.eks. en nedsættelse af opholdskravet for nordiske statsborgere og dansksindede sydslesvigere fra 3 til 2 år.

Det har derfor været nødvendigt at føre nogle forhandlinger med andre myndigheder om ændringerne. Som det allerede blev oplyst under indvandrerdebatten i folketinget torsdag den 20. november 1980, har spørgsmålet imidlertid været genstand for en principiel drøftelse med indfødsretsudvalget i maj måned i år. Her var der enighed om at gennemføre fuldstændig ligestilling mellem

danskgifte mænd og danskgifte kvinder, herunder om fælles opholdskrav på 4 år.

Indenrigsministeriet har endnu ikke modtaget alle svar på de høringer, som udvalget ønskede foretaget i forbindelse med de nævnte ændringer i retningslinjerne, men så snart dette er sket, vil ministeriet tage initiativet til en afsluttende drøftelse af retningslinjerne med udvalget.

Ministeriet sigter imod, at de nye regler vil blive bragt i anvendelse ved behandlingen af sager, der optages på lov I i 1981-82, dog med en overgangsordning netop for så vidt angår ligestillingen mellem mænd og kvinder.

En sådan overgangsordning er tiltrådt af ligestillingsrådet.

Spm. nr. 231

Til *justitsministeren* (20/11 80) af:

Wilhelm (VS):

»Finder ministeren det i overensstemmelse med retsplejeloven, at polititjenestemænd, som optræder som vidner, får lejlighed til forinden at gennemlæse andre vidners forklaringer til politirapport, og vil ministeren i givet fald søge forholdet ændret?«

Begrundelse

En tilsvarende forhåndsorientering af vidner er klart forbudt efter retsplejelovens § 745, når det gælder forsvarers vidner. Ved retsplejereformen i 1978 tilsigtede man angiveligt en højere grad af ligestilling mellem anklager og forsvarer. Ikke desto mindre er det fortsat sædvane (eller i hvert fald forekommende), at politividner forinden afhøring gennemlæser politirapporterne, hvilket ikke kan udelukkes at være en væsentlig årsag til de ofte mistænkeligt ensartede forklaringer, politividner på strube kan afgive i retten.

Besvarelse (15/12 80):

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Efter retsplejelovens § 180 skal et vidne, inden det møder i retten, opfriske sin viden om sagen, f.eks. ved at efterse regnskabsbøger, breve eller optegnelser.

Den politimand, der har skrevet rapporten, er oftest nødt til at – og skal efter den